

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 125498 van 19 november 2003
in de zaak A. 117.813/VII-29.243**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H. DE PONTHERE,
 kantoor houdende te 8900 IEPER,
 Lombaardstraat 23

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Moldavische nationaliteit, op 7 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring van 12 februari 2002 en 21 februari 2002;

Gelet op het arrest nr. 103.763 van 20 februari 2002 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing van 12 februari 2002 wordt verworpen;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 8 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. DE PONTIERE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 5 november 2001 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 28 november 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 30 november 2001 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Bij arrest nr. 121.300 van 3 juli 2003 heeft de Raad van State het beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing verworpen.

1.4. Op 1 februari 2002 verklaarde de verzoekende partij zich voor een tweede maal vluchteling. Op 12 februari 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van in overwegingname van deze tweede vluchtelingenverklaring, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

"(...)

Overwegende dat betrokkene reeds op 05/11/2001 een eerste asielaanvraag indiende waarop op datum van 30/11/2001 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen door het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en

Overwegende dat betrokken vreemdeling geen nieuwe elementen aanbrengt dan diegene die zij reeds eerder aan onze diensten meedeelde, oordeelt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken dat de tweede asielaanvraag van betrokkene niet in overweging kan worden genomen.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

Betrokkene was reeds opgesloten vooraleer hij/zij het statuut van vluchteling aanvroeg."

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De tenuitvoerlegging van deze beslissing werd bij arrest nr. 103.763 van 20 februari 2002 bij uiterst dringende noodzakelijkheid geschorst door de Raad van State.

1.5. Op 21 februari 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken een nieuwe beslissing tot weigering van in overwegingname van de tweede vluchtelingenverklaring, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

"(...)

Overwegende dat betrokkene reeds op 05/11/2001 een eerste asielaanvraag indiende waarop op de dato 30/11/2001 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen door het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en

Overwegende dat betrokken vreemdeling geen nieuwe elementen aanbrengt dan diegene die zij reeds eerder aan onze diensten meedeelde, oordeelt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken dat de tweede asielaanvraag van betrokkene niet in overweging kan genomen worden. Immers, noch de verklaringen door betrokkene gedaan voor onze diensten in het kader van haar tweede asielaanvraag, noch de door betrokkene als nieuw element naar voor gebrachte brief van haar advocaat ter plaatse kunnen ressorteren op wat volgens art. 51/8 als nieuw element beschouwd wordt teneinde een nieuwe asielaanvraag te staven. Zowel de door betrokkene nieuw afgelegde verklaringen als de aangebrachte brief hebben uitsluitend betrekking op de feiten die betrokkene reeds voor onze diensten verklaarde in het kader van haar eerste asielaanvraag.

De bovenvermelde verklaring wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993 en 11 december 1996 wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.

Betrokkene was reeds opgesloten vooraleer hij/zij het statuut van vluchteling aanvroeg."

Dit is de tweede bestreden beslissing;

Overwegende dat in een enig middel, gericht tegen de beide bestreden beslissingen, de schending wordt ingeroepen van de artikelen 51/8 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van artikel 1 van het protocol nr. 7 bij het Europees Verdrag van 4 november 1950 tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955, de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht van verdediging;

Overwegende dat de verzoekende partij in essentie stelt dat uit de eerste bestreden beslissing, waarvan de tenuitvoerlegging enkel werd geschorst maar die formeel

niet werd vernietigd noch ingetrokken, niet blijkt dat de inhoud van de brief van de Moldavische advocaat, die zij ter ondersteuning van haar tweede asielaanvraag had neergelegd, effectief werd onderzocht en beoordeeld;

Overwegende dat de verwerende partij, in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, de plicht heeft om te onderzoeken, aan de hand van een nieuw neergelegd stuk, of de vreemdeling voorheen reeds dezelfde verklaring heeft afgelegd en hij geen nieuwe gegevens - dit wil zeggen gegevens betreffende feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen - aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet verder komt dan de loutere overweging dat verzoekster “geen nieuwe elementen aanbrengt”, zonder de door verzoekster neergelegde brief van haar Moldavische advocaat te vermelden; dat, nu de verwerende partij op het eerste gezicht haar wettelijke opdracht in het kader van voormeld artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet niet heeft vervuld, de Raad van State niet in staat is na te gaan of de verwerende partij daadwerkelijk heeft onderzocht of verzoekster nieuwe elementen heeft aangebracht; dat dit op het eerste gezicht neerkomt op een schending van de formele motiveringsplicht; dat het enig middel, dat in het arrest nr. 103.763 van 20 februari 2003 ernstig werd bevonden, gegrond is; dat het tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing moet leiden;

Overwegende dat dezelfde grieven worden ingebracht tegen de tweede bestreden beslissing; dat daarin echter wel gewag wordt gemaakt van de brief van de Moldavische advocaat en van de verklaringen die de verzoekende partij in het kader van haar tweede asielaanvraag heeft afgelegd; dat eveneens wordt gezegd waarom deze gegevens niet in aanmerking worden genomen; dat het middel in die mate niet gegrond is;

Overwegende dat de verzoekende partij echter eveneens stelt dat de tweede bestreden beslissing werd genomen zonder dat de eerste, weliswaar geschorste, beslissing werd ingetrokken; dat dit onderdeel van het middel klaarblijkelijk niet werd onderzocht in het auditorsverslag; dat de debatten te dien einde worden heropend;

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 12 februari 2002 van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2

De debatten worden voor het overige heropend.

Artikel 3

Het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met het aanvullend onderzoek van de zaak.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien november tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	L. SCHWEIGER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER.

E. BREWAEYS.